

Heti üzenet 2017 December 4.

Az Ige vígasztaló ereje

Életem (lelkem) elolvad, és sír a kimerültség miatt, támassz fel, és erősíts meg a te ígéreted szerint. (Zsolt 119:28 AIMP ford.)

Vajon hányszor éreztük hogy kimerültünk? Vajon hányszor éreztük hogy az életünk illékony, tűnékeny élet, és sírunk a kimerültségtől?

Valahányszor, amikor ilyen életérzések kerítenek hatalmukba, kérhetjük, és kérnünk is kell az Urat, hogy vígasztaljon meg az Ő Igérete szerint.

A kimerültség és fájdalom ellen Isten orvossága azok a perspektívák, távlatok, melyek kézen fognak minket, és lépésről lépésre vezetnek. Igen, ezek mind talpra állítják a végtelenségig kimerült embert.

Isten ki akarja tární számunkra a mennyet, hogy meg tudjunk telni vígasztalással, és másokat is megtudjunk vígasztalni.

„Ember fia! Állj fel, mert beszélni akarok veled!”

Amikor megszólított, a Szellem átjárt engem, és talpra állított, hogy figyelni tudjak arra, aki beszél velem. (Ezék 2:1-2 EFO)

A vígasztalás azt jelenti hogy rendszeresen megtapasztaljuk azt az erőt mely újra a lábainkra állít minket. Amikor Isten jön, megszólít, Szellem árad belénk. Hogyan lehetséges ez? A kijelentett Ige által.

Először meg kell hogy értsük: Ő az Igén keresztül akar kapcsolatba lépni velünk, majd amikor már pozícióban vagyunk: ígéretekkel, instrukciókkal ellátni minket. (Ezek az ígéreték és instrukciók gyakorlatilag a mi személyes vezetéseink.)

Mivel kíméletlen világban élünk, ezért naponta meg kell tapasztalnunk: bármi is ér bennünket, Isten feltámaszt kijelentett beszédén keresztül.

A Szellem az ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek amelyeket én szólok nektek, Szellem és Élet. (Jn 6:63)

Amikor másokkal beszélünk, akkor Szent Szellemet, és Életet kell közvetítenünk.

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vígasztalásnak Istene; Aki megvígasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvígasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vígasztalással, amellyel Isten vígasztal minket. Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vígasztalásunk is Krisztus által. (2Kor 1:3-5)

Amikor elvonulunk a titkos szobánkba, kell, hogy átéljük hogy a Szent Szellem megvígasztal az Igén keresztül. Kell hogy megérintsen bennünket az Atya: átéljük, hogy van Atyánk a mennyben, aki a Minden Vígasztalás Istene. Nincs olyan trauma, gyötirelem, vagy pusztaság amiből az Ő atyasága ne tudna kihozni. Ezért tudunk mi is bármilyen nyomorúságban lévőket kihozni a nyomorukból.

A másik, hogy csak azokat a dolgokat tudjuk közvetíteni amiket magunk is kaptunk.

Ezért van az, hogy valaki keserűségből beszél, míg van aki vígasztalásból.

Nekünk a vígasztalás bőségéből kell kommunikálnunk.

Azokból a beszédekből amik Élet és Szellem, melyek által mi magunk is megtapasztaltuk a feltámadás erejét, a kegyelmet, Isten természetfeletti szeretetét.

Meg kell változtatnunk kommunikációnkat, mert ez a teremtett világ sóvárogva vár minket. Ugyanakkor az Eklézsia is romokban hever, és nekünk beszélnünk kell mindabból a kegyelemből mely a mi életünket is megváltoztatta.

Minden amit Isten velünk, és bennünk cselekszik, sohasem öncélú.

Felelősséggel tartozunk egymásért, tudnunk kell, hogy bennünket Isten összekapcsolt szeretete által, ezért nem élhetünk különálló kis szigetként. Kapcsolódunk, és mivel kontaktusban vagyunk egymással, ezért szellemi javakat kell közvetítenünk egymás felé. Talán, nem is vagyunk annak tudatában, hogy egyetlen szavunk, vagy gesztusunk jelentőségteljes, sőt szolgálhat a másik ember felé.

Vígasztaljátok, vígasztaljátok népemet, így szól Istenetek!

Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek néki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsáttatott; hiszen kétszeresen sujtotta őt az Úr keze minden bűneiért. (Ézsa 40:1-2)

....

Magas hegyre menj fel, örömmondó Sion! emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondjad Júda városinak: Ímhol Istenetek!

Ímé, az Úr Isten jó hatalommal, és karja uralkodik! Ímé, jutalma vele jó, és megfizetése Ő előtte.(Ézsa 40:9-10)

A beszédnek melyeket kimondunk, egyrészt szívtől szívig kell hatolnia, másrészt pedig kell hogy legyen egyfajta pozíciója. A mi pozíciónk a "magas hegy". Ez azt jelenti hogy Isten az Egyházat a tóra helyezte. ***"nem rejtethetik el a hegyen épített város."*(Mt 5: 14b)**

De a "hegy" jelenti azokat a természetfeletti valóságokat is, amikből nekünk beszélnünk kell.

A mi kommunikációnk az atyaságból átvett vígasztalások, Élet és Szellem mely feltámasztja, s megeleveníti azokat akiknek lelke sír a kimerültség miatt.

De ahogy most olvashattuk, mi vagyunk az örömmondók is, akik Isten jelenlétéről, jutalmazásáról, uralkodó karjáról és bosszúállásáról beszélnek!

A síró kimerültségből ki kell jönnünk, és át kell alakulnunk örömmondó Jeruzsálemmé, mert ez a mi küldetésünk, ez az Eklézsia küldetése.

Ennek a küldetésnek az átvétele titkos imaszobákban történik, ahol Isten atyasága felépít bennünket az Igén keresztül, s megváltoztatja lényünket, atmoszféránkat, beszédünket.

Tergulicza Eszter